Bài hát: Em tập leo núi

Núi cao tít, núi cao vời vợi
Và núi như ở, ở trên bầu trời
Em tập leo núi cao,em tap leo núi cao...
Ở trên núi như ơ trên bầu trời
Đường lên núi cho niềm vui thật lạ
Từ trên núi chim lượn bay từng đàn
Từ trên núi mây trời bay hiền hòa.

Truyện: Cu Tí đi học

Buổi sáng, mẹ gọi Cu Tí:
- Con trai bé bỏng ơi, mau dậy đi học nào !
Nhưng Cu Tí cứ nhắm tịt mắt, phụng phịu:
-Ứ ừ, con buồn ngủ lắm! Cho con ngủ thêm một lúc nữa!
Mẹ dỗ dành:
- Đến giờ dậy đi học rồi con!
Cu Tí đáp:
- Con biết chữ rồi mà: O tròn như quả trứng gà phải không ạ?
Nói rồi, Cu Tí lại nhắm mắt ngủ tiếp.
Ngày nào Cu Tí cũng ngủ dậy muộn như thế, lúc tỉnh dậy các bạn cùng lớp với Cu Tí đã đi học cả, Mẹ đi đi chợ vắng nhà, Cu Tí lại lang thang đi chơi, không đến lớp học.
Hôm ấy, cô giáo ở lớp tổ chức cho cả lớp đi cắm trại. Vì Cu Tí không đi học nên cô đã nhờ Mai mang giấy thông báo đi cắm trại về cho Cu Tí. Cu Tí cầm tờ giấy xoay ngược, xoay xuôi nhưng chẳng hiểu gì. Chỉ thấy có nhiều quả trứng: Qủa thì có râu, quả thì đội nón, quả lại có móc dài. Tí nghĩ: Ôi dào, chữ gì cũng chỉ như quả trứng thôi! Có gì mà học và bỏ tờ giấy đi. Đến hôm cắm trại, cả lớp chờ mãi không thấy Cu Tí đến. Đến khi ông mặt trời tỏa nắng vàng, cả lớp mới lên đường. Các bạn nhỏ dựng trại bên hồ nước trong xanh và múa hát thật vui vẻ. Bỗng Nam nghe thấy hình như có tiếng khóc của ai ở đâu đây... Cả lớp ùa đi tìm thì thấy Cu Tí đang ngồi khóc thút thít bên gốc cây. Thì ra Cu Tí đi chơi xa bị lạc đường không về nhà được. Hưng liền hỏi:
-Tại sao bạn lại ở đây một mình?
Mai cũng hỏi:
-Chúng tớ chờ cậu mãi, sao cậu không đi cắm trại cùng cả lớp?
Cu Tí đáp:
-Vì tớ...không biết!
Mai nói ngay:
-Tớ đã đêm giấy thông báo đi cắm trại của cô giáo gửi đến cho cậu rồi mà!
Lúc này, Cu Tí mới nhớ ra tờ giấy ấy. Nhưng cậu ta chẳng biết đọc nên không biết tờ giấy đó là tờ giấy đi cắm trại.

Cu Tí nghĩ: “Tất cả là tại mình không chịu học nên không biết chữ thôi” và cảm thấy rất xấu hổ.
Lúc đó cô giáo đến xoa đầu Cu Tí và nói: “Con chịu khó học rồi cũng biết đọc, biết viết như các bạn mà!”
Cu Ti ấp úng xin lỗi cô giáo và hứa sẽ đi học thật chăm.
Từ đó trở đi, chẳng đợi mẹ phải gọi hôm nào Cu Tí cũng dậy thật sớm để đi học.